Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9153
Copyright: Melk, Benediktinerstift

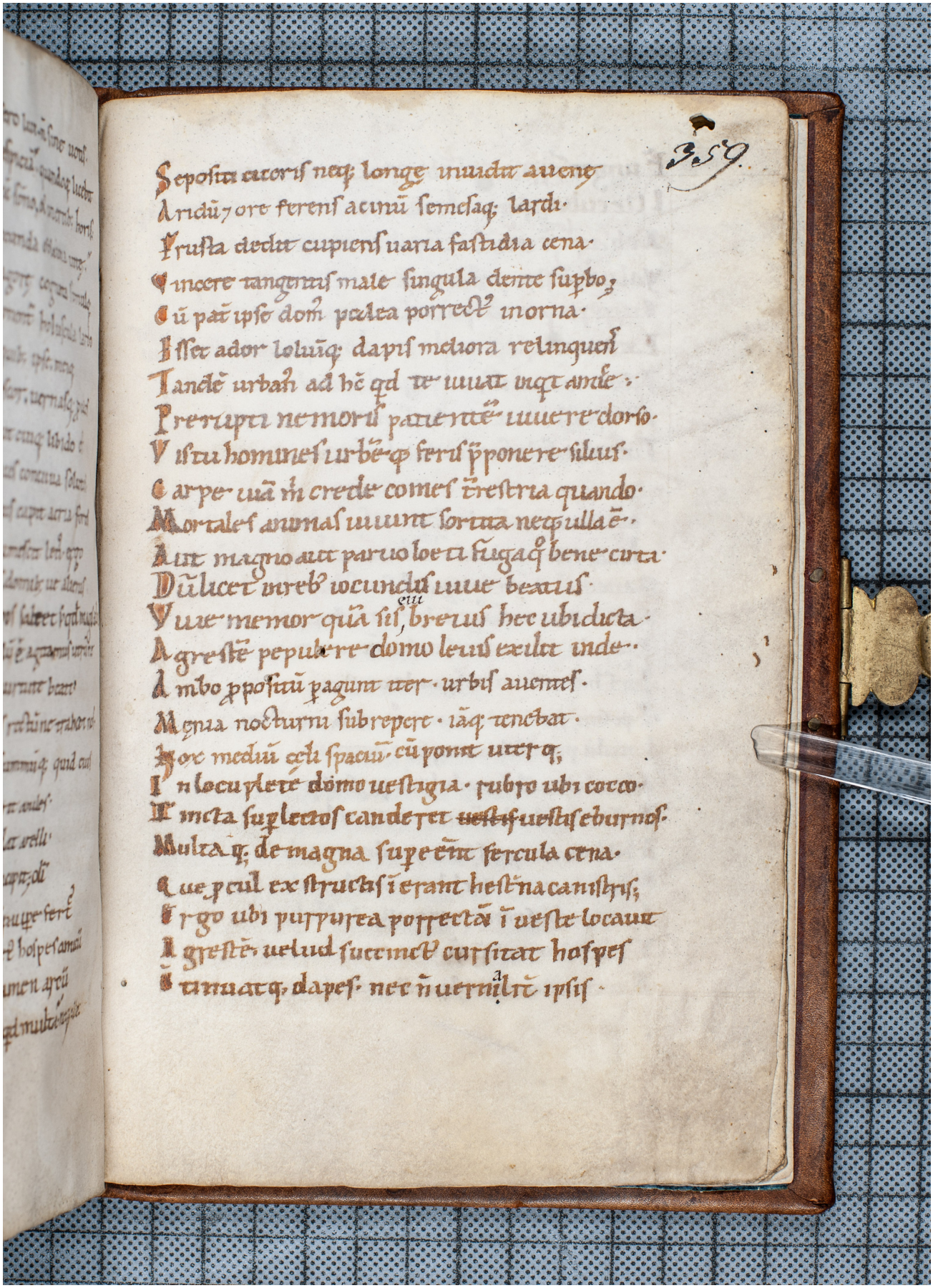

359.

Seposita cacoris neq; longe munditiae aueno
Aridum ore ferens acinum semesaq; lardi
Frusta dedit cupiens uaria fastidia cenae
Vincere tangentis male singula dente superbo;
Cum pater ipse domi paleis porrectus inorna
Esset ador loliumq; dapis meliora relinquens
Tandem urbanum ad hoc quod te iuuat inquit amicum
Preripit nemoris patientem uiuere dorso
Vis tu homines urbemq; ferus p̃ponere siluis
Carpe uiam credis comes hirtis quando
Mortales animas uiuunt sortita neq; ullae
Aut magno aut paruo leti fugaq; beatae curae
Dum licet in rebus iocundis uiue beatus
Vive memor quam sis, breuis hic ubi dicta
Agreste pepulere domo lenis exilit inde
Ambo propositum peragunt iter urbis adeunt
Magna nocturnis subrepere iamq; tenebat
Nox medium cœli spacium cum ponit uter q;
In locupletem domum uestigia rubro ubi corco
Incta suppletos candet ~~uestis~~ uestis eburnos
Multaq; de magna superant fercula cena
Quae procul exstructis inerant hesternaque canistris;
Porro ubi purpurea poperta in uesta locauit
Agreste uelut succinctus cursitat hospes
Continuatq; dapes nec nisi uernilibus ipsis